

Robert Tomczak, Jakub Wojtczak

Czwarta Międzynarodowa Konferencja Młodych Sławistów, Budapeszt 25 kwietnia 2014 roku

Historia Slavorum Occidentis 1(6), 166-168

2014

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Czwarta Międzynarodowa Konferencja Młodych Sławistów, Budapeszt 25 kwietnia 2014 roku

Dnia 25 kwietnia 2014 roku w Budapeszcie odbyła się „IV Międzynarodowa Konferencja Młodych Sławistów” („4th Conference For Young Slavists in Budapest”). Było to spotkanie zorganizowane przez Instytut Filologii Słowiańskiej i Bałtyckiej Uniwersytetu im. Loránda Eötvösa w Budapeszcie. Historia studiów słowiańskich na tej wszechnicy sięga 1849 roku, choć przez prawie 150 lat stosunkowo niewiele kierunków zostało realnie utworzonych. Dopiero w 1991 roku, dzięki wspólnemu działaniu wcześniej nieskoordynowanych kierunków, udało się utworzyć Instytut Filologii Słowiańskiej i Bałtyckiej. Aby uczcić 20-lecie istnienia tej jednostki, w 2001 roku zorganizowano pierwszą konferencję przeznaczoną dla młodych sławistów. W tym roku, dzięki sukcesowi poprzednich edycji, zorganizowano czwartą jej odsłonę. Konferencja była propozycją skierowaną do studentów i doktorantów, którzy chcieliby podzielić się swoimi nowymi odkryciami i ustaleniami na polu badań języka, literatury, kultury i historii słowiańskiej. Co ważne i charakterystyczne dla tego przedsięwzięcia, językiem konferencji był każdy język należący do grupy języków słowiańskich.

Konferencję otworzył PhD Aleksander Urkom, główny organizator, który wygłosił słowo wstępne do zgromadzonych. Po nim głos zabrali dziekan PhD Dezső Tamás oraz dyrektor Instytutu Filologii Słowiańskiej i Bałtyckiej Uniwersytetu im. Loránda Eötvösa DSc. István Lukács. W imieniu komitetu organizacyjnego studentów krótką mowę wygłosił György Rágyanszki, który przekazał zgromadzonym szczegółowe informacje dotyczące konferencji.

Po krótkiej przerwie rozpoczęły się obrady, które zostały podzielone na trzy sekcje. W pierwszej sekcji można było wysłuchać wystąpień w językach: polskim (11 referatów), rosyjskim, białoruskim i ukraińskim. Obrady tego panelu odbywały się w głównej auli instytutu, a więc wystąpienia prelegentów tej sekcji cieszyły się najliczniejszym audytorium. W sumie zostało tutaj wygłoszonych 20 referatów. W drugiej sekcji, w jednej z sal dydaktycznych instytutu, referenci przedstawiali swoje wystąpienia w językach serbskim i chorwackim (w sumie wygłoszono tu 15 referatów). Z kolei w trzeciej sekcji można było wysłuchać 19 referatów w językach czeskim, słowackim i słoweńskim, wygłoszonych w bibliotece instytutowej. Jak widać, nie podzielono referentów na grupy tematyczne, a językowe. Zapewne taka decyzja prowa-

dzenia obrad wiązała się z chęcią umożliwienia referującym, a także słuchaczom, większej swobody wypowiedzi oraz łatwiejszego zrozumienia poszczególnych wystąpień. Niestety w efekcie końcowym nie zaowocowało to obfitymi dyskusjami, ponieważ często dochodziło do sytuacji, w której część referatów dotyczyła tematów związanych z literaturą czy językoznawstwem, a część odnosiła się na przykład do historii.

Warto zaznaczyć, że Uniwersytet im. Adama Mickiewicza w Poznaniu reprezentowała aż czwórka studentów: mgr Sylwia Czachór z Instytutu Filologii Słowiańskiej Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza, Robert Tomczak, student Instytutu Historii UAM, a także Agnieszka Hahuła i Jakub Wojtczak – studenci Instytutu Historii UAM i Instytutu Filologii Polskiej i Klasycznej UAM.

Mgr Sylwia Czachór przybliżyła zgromadzonym działalność czeskiego reżysera teatralnego Jana Nebeský'ego (*Intimate cabaret. Around the selected performances of Jan Nebesky*). W swoim referacie skupiła się na jego zaangażowaniu w życie teatralne obecnej Pragi, jego współpracownikach, a przede wszystkim na odbiorze dzieła Szekspira „Hamlet” w jego autorskiej aranżacji teatralnej. Robert Tomczak zaprezentował problem zmierzchu dawnej świetności Uniwersytetu Praskiego i Uniwersytetu Krakowskiego w XVII wieku (*Universities in Prague and Krakow in the seventeenth century – twilight of former glory*). Dokładna analiza dostępnych źródeł z tego okresu pozwoliła referentowi na dogłębne prześledzenie działalności dwóch ośrodków naukowych, wskazując na mocne i słabe strony, borykających się z ciągłą ingerencją z zewnątrz tych dwóch wszechnic środkowoeuropejskich. Kolejna reprezentantka naszej Uczelni, Agnieszka Hahuła, zbadała powojenną przestrzeń literacką w kręgu Europy Środkowej. W swoim referacie (*Banished, displaced, uprooted. The postwar literary space in the circle of influence of ideology in Central Europe*) zmierzyła się z problemem wysiedlenia, wygnania, przesiedlenia ludności niemieckiej z Czech po II wojnie światowej. Ostatni referent z Poznania, Jakub Wojtczak, w swoim wystąpieniu starał się udowodnić, jak duże znaczenie na pozycję na arenie międzynarodowej miał wybór przyszłej małżonki dla dwóch władców Europy Środkowej – króla Polski Mieszka II i czeskiego księcia Bolesława II (*The enhancing of the prestige of the ruler and his dynasty via the matrimony. The marriages of the Boleslaw II, prince of Czech and Mieszko II, king of Poland*).

Po zakończeniu obrad o godzinie 18 uczestnicy konferencji mieli możliwość wymiany swoich poglądów oraz ustaleń na polu naukowych w bardziej towarzyskiej formie, ponieważ przewidziano spotkanie integracyjne dla prelegentów oraz organizatorów. Drugiego dnia konferencji, 25 kwietnia, można było uczestniczyć w pięciogodzinnym zwiedzaniu Budapesztu, po którym prowadzali organizatorzy konferencji.

Spotkanie młodych slawistów w stolicy Węgier cieszyło się dość dużym zainteresowaniem ze strony studentów i doktorantów Europy Środkowej. W tegorocznej konferencji wzięło udział 54 młodych naukowców, których referaty znajdują się w publikacji pokonferencyjnej, reprezentujących ośrodki naukowe z takich państw jak: Węgry, Polska, Słowacja, Rosja, Czechy, Słowenia, Ukraina, Białoruś, Serbia i Chorwacja. Możliwość wymiany poglądów w tak różnorodnym gronie zachęca przede wszystkim do nowych przemyśleń, rozważań i gruntowego przygotowania się na następną, miejmy nadzieję, piątą już „Konferencję Młodych Slawistów w Budapeszcie”.

Robert Tomczak, Jakub Wojtczak (Poznań)